

חוט של חסד

הגליון לכל בית יהודי | בנשיאות הר"צ שלום ארוש שליט"א | פרשתו יקרא החודש | א' ניסן תשע"ח (17/03/18) | גליון 562

הקרבן האמתי שלך

הקרבן האמתי*

מהותו של אברהם אבינו

וזה אך עתה זכינו לימי הפורים וקראנו את המגילה, ובמדרש על מגילת אסתר (פ"ו) מובא דבר נפלא על אברהם אבינו עליו השלום. המדרש אומר שכל מי שנאמר בו 'היה', זה אומר שכך הוא מתחילתו עד סופו, דהיינו שזו כל מהותו וזה המאפיין המרכזי של חייו ותכלית בריאתו. לדוגמא, על מרכזי ומשה אומר המדרש שהיו מתוקנים לגאולה, על קין כתוב שהיה מתוקן לגלות, על נוח כתוב שהיה מתוקן להכיר את בוראו, ועוד.

וגם על אברהם אבינו נאמר 'היה', ומה כתוב במדרש על אברהם אבינו? איך אנו היינו מגדירים את מהותו של אברהם אבינו? אולי היינו רואים בו עמוד של אמונה? של חסד בהכנסת האורחים שלו? או של מסירות נפש בעקידה? אבל המדרש אומר משהו אחר לגמרי וזו לשונו: "מה מקיים בו 'היה'? שהיה מתוקן להדריך כל העולם כולו בתשובה!"

אם כן, אנו, מבני בניו של אברהם, שחותמים את הברכה הראשונה בתפילה 'מגן אברהם' – עלינו לומר 'מותי יגיע מעשי למעשי אבותי' וללכת בדרכיו הקדושים, ובעיקר בדבר שהוא עיקר מהותו ותכליתו של אבינו הראשון.

אחד החטאים החמורים ביותר

אין דרכנו לעסוק בהפחדות. "דרכיה דרכי נעם". אבל יש רמב"ם מזעזע מאוד, שיתן לנו קצת פרפורציה להבין שקירוב רחוקים זה לא תפקיד ליחידי סגולה, וזה לא מעלה טובה ותו לא, אלא זה חיוב גמור, וכל מי שאינו עוסק בו לפי כוחו – זהו אחד העוונות החמורים ביותר שהעונש עליהם הוא שהקדוש ברוך הוא לא ייתן לו לעשות תשובה לפי גודל חטאו! קשה לכם להאמין? נביא לכם את לשון הרמב"ם (הל' תשובה פ"ד):

"ארבעה ועשרים דברים מעכבין את התשובה. ארבעה מהן עוון גדול והעושה אחד מהן (היינו, מאותם ארבעה) אין הקדוש ברוך הוא מספיק בידו לעשות תשובה לפי גודל חטאו.

ואלו המושך בעמוד 3 הן: (א)

לקרב אותם אליו, וציווה להוכיח לכל הרחוק ולקרב לבו, גם העניש למעלים עין מהדבר".

את המשך דבריו הקדושים נביא בלשון פשוטה ומדוברת:

ה'אור החיים' מתבסס על הגמרא בשבת (נה). האומרת ש"מעולם לא יצתה מידה טובה מפי הקב"ה וחזר בה לרעה חוץ מדבר זה"

ושם מבואר שהחטא הגורם לקב"ה לחזור בו כביכול ממידה טובה, הוא החטא של הצדיקים שלא מוכיחים את הרשעים ומחזירים אותם למוטב; ואפילו אם אין סיכוי שיחזרו למוטב, עדיין חובה על הצדיקים להתאמץ ולקרב את הרחוקים. ולכן הפורענות מתחילה דווקא מן הצדיקים, כמובא בגמרא שם: 'ממקדשי תחלו' – שהפורענות מתחילה מהמקדושים שְׁבָעָם.

הקרבן המועדף

וכך מסביר האור החיים את הפסוק: ישנם שני סוגי קרבנות. הסוג הראשון והמועדף הוא "אדם כי יקריב מכם קרבן לה" – "מכם" פירושו אנשים בני צמנו, דהיינו, הקרבן שאנו מקריבים אנשים לה' יתברך שהוא הקרבן הרצוי והמובחר; והסוג השני הוא "מן הבהמה תקריבו את קרבנכם" שהוא קרבן בהמה רגיל. ומי שמקרב בני אדם לה' אינו צריך להביא שום קרבן, כמו שכותב ה'אור החיים': "ואדם כזה אין צריך להביא לא נדר ולא נדבה, גם אין מציאות להביא לו חטאת ולא אשם" עי"ש.

וכעניין זה בדיוק מובא בחת"ם סופר בדרשות (עמוד שסה) שקירוב רחוקים הוא עיקר הקרבן, וזו לשונו: "והנה הקב"ה עונה בייחוד למזכי הרבים וממשיכים רבים לעבודת ה', ואותם (היינו, אותם מזכי הרבים) אינם צריכים לקרב קרבן בעלי חיים, כי הלוא מקריבים אנשים לעבודת ה', כדכתיב: 'אדם כי יקריב מכם' – הוא 'קרבן לה' בעצם, וקרבנות בהמה הוא דבר שאין מובן אל השכל, אך הקרבת בני אדם לעבודת ה' יתברך הוא

בתחילת הפרשה מופיע הפסוק: "אדם כי יקריב מכם קרבן לה" – כאמור, המילה 'קרבן' היא מלשון קירוב, מלמד ה'אור החיים" הקדוש שעבודת קירוב הרחוקים נחשבת לעבודת הקרבנות וזו לשונו:

"עוד ירמוז לצוות את אנשי חיל להשתדל לקרב לבבות עם בני ישראל לעבודת ה', ולזה ייקרא קרבן לה', כי על ידי חטא האדם ייפרד הדביקות של ישראל עם אביהם שבשמים דכתיב: 'ואתם הדבקים בה', ויהיו נבדלים ומרוחקים מהשכינה, והאדון ברוך הוא יקפיד כביכול על הדבר ויתאווה

לאזור התיאור המפורט של הקמת המשכן, קורא ה' למשה מתוך המשכן ומלמד אותו את סדר הקרבת הקרבנות שהיא עבודת המשכן בפועל. בדורנו אין לנו קרבנות, אך התורה היא תורה נצחית, ועבודת הקרבנות, שהיא מלשון קירוב והתקרבות לה' – היא עבודה נצחית. לכן מלמדים חכמינו שצמצם הלימוד של תורת הקרבנות והרצון להקריב קרבנות – הם עצמם נחשבים כהקרבת קרבנות. ובנוסף, ישנם הרבה היבטים המקופלים וכלולים בעבודת הקרבנות ששייכים בימינו, כמבואר בחז"ל שהתפילות נתקנו כנגד הקרבנות, כי בימינו עיקר ההתקרבות לה' היא על ידי התפילה. אך במאמר זה נעמוד על נקודה שגם היא בבחינת קרבן ואף נחשבת גבוהה יותר מהקרבנות.

התאוה של ה' יתברך

נס"ד ב"ה

היילולת הצדיקים

ע"י מוסדות חוט של חסד

4 הרצות לטיסה לאמון

היילולת רבי מאיר בעל הנס ורבי שמעון בר יוחאי סיום ש"ס. בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א בליווי זמרים ואמנים | מנחה הערב- עמידם בן לולו

אולמי דוריה	יום שני	ט"ו אייר	30/04 2018	בשעה 19:30
-------------	---------	----------	------------	------------

לרכישת כרטיסים: 02-5308017 | 052-6672221 | 02-5812210

*הגדרה על שני כרטיסי נברים טיסת ר"ה, שני כרטיסי נשים לטיסה בתוסף *הכרטיס היחיד אישי ואינו ניתן להעברה *חובה להציג כרטיס בכניסה *את הכרטיס ניתן לקנות מוכסי מעשר *לאולמי דוריה אין אחריות על אופייתן האישי. האירוע באחריות מוסדות 'חוט של חסד' *הישיבה נפרדת לנברים נשים ואין אפשרות לסקינות סמויים *ט"לח

המשך דבר ראש הישיבה

המחטיא את הרבים; ובכלל עון זה המעכב את הרבים מלעשות מצוה. ב) והמְטָה את חברו מדרך טובה לרעה, כגון מסית ומדיח. ג) הרואה בנו יוצא לתרבות רעה ואינו ממחה בידו. הואיל ובנו ברשותו, אלו מחה בו היה פורש ונמצא כמחטיאו. **ובכלל עון זה כל שאפשר בידו למחות באחרים, בין יחיד בין רבים, ולא מחה אלא יניחם בכישלונם.** ד) והאומר 'אחטא ואשוב'; ובכלל זה האומר 'אחטא ויום הכפורים מכפר'."

כל אחד יכול!

זאת אומרת, שכל שאפשר בידו למחות, אפילו ביחיד, ולא מוחה, אלא מניח לו להמשיך להיכשל – נכנס לחבורה מפוקפקת אחת עם מסיתים ומדיחים ועם מחטיאי הרבים כירבעם בן נבט! והקב"ה רואה את העון הזה בכזאת חומרה שלא מניח לו לעשות תשובה. לעניות דעתי, הרמב"ם הוא מצדיק את זה שכל אחד מאתנו יקדיש מזמנו לפחות כמה דקות ביום לחשוב איך הוא יכול להתחיל להשפיע, אם זה במעגל המשפחה המורחבת, במעגל השכונה, או במעגל הקהילה.

ובדורנו לא צריך למחות בצעקות ובגערות. בדורנו מוחים בדרכי נועם על ידי שמוסיפים אור, על ידי שמזמינים את הקרובים לשבת מרוממת, על ידי שמחלקים להם דיסקים או חוברות. האם אתה יכול להעיד על עצמך שאין לך שום אפשרות למחות? האם אין בן אדם אחד בעולם שיש לך השפעה כלשהי עליו? אתה **בוודאי** יכול לעשות משהו, אתה יכול להחזיר אנשים למוטב, לדבר עם מישהו, לארגן פעילות, להזמין רבנים ומרצים, לחלק חוברות וספרים. וגם מי שאינו יכול להפיץ בעצמו יכול לתרום לישיבה שלנו שבה כל האברכים עוסקים יום ביומם בהפצה ובקירוב רחוקים, ויבקש בפירוש שיפיצו בסכום הזה לזכותו – העיקר שיהיה לך חלק בדבר הזה שאין למעלה ממנו.

אל תישאר אדיש

האם אתה מוכן לקרוא את השורות האלה ברמב"ם ולהמשיך הלאה בחיים בלי לקבל על עצמך להתאמץ קצת יותר בהפצה? ובוודאי אם תעשה חשבון, שמידה טובה מרובה: ואם המונע עצמו מהפצה מונעים ממנו את התשובה – וודאי שהזוכה לעסוק בהפצה, יפתחו לו את שערי התשובה ותהיה לו הרבה סייעתא דשמיא בתשובה שלו. יהי רצון שנזכה להיות ממזכיר הרבים!

את life ומה טוב
לכל בית ישראל.

ל

נא להתפלל לרפואת
עט"ר הרב שלום בן ימנה,
משה בן אידה
להבדיל לע"נ שמרית תמר בת
מרים, ארז רפאל בן כוכבה ז"ל

סיפור סגולה

מנהג היה לו לפרץ מידי ללילה לספור את מטבעות הזהב שהיו לו, ולבדוק בשינוי את אמיתותן של המטבעות לוודא שהמטבע מזהב אמיתי, לצידו היה יושב קופו האישי. כן, כן, קוף חביב וידיד היה לו לפרץ והקוף הסתכל על תנועותיו של הפרץ ועקב אחר מעשיו. ברגע שהפרץ יצא מהחדר, הקוף חיקה את תנועותיו של הפרץ, במקום לנגוע במטבע, הקוף בלע את המטבע, וכך המשיך לבלוע את כל המטבעות שהיו על

השולחן, הבטן התמלאה והקוף נפל על הרצפה ללא רוח חיים. כשחזר הפרץ לחדרו ראה פגר על הרצפה ובאותו רגע צץ לו רעיון לצחוק ממשה החייט. הפרץ החליט ללכת הלילה אל ביתו של משה החייט, ולזרוק את גוויתו של הקוף בביתו של משה. חשב ועשה. בביתו של משה החייט נשמע

לפתע רעש גדול מאוד באמצע הלילה, כל בני הבית ניגשו לראות מה קרה, ונבהלו עד מאוד למראה גווית הקוף על הרצפה צעקה נפלטה מפייהם של ישיבי הבית. אלא שלפתע פתאום ראה משה כי מהקוף יוצאים מטבעות זהב, התעשת מייד משה הרים ידיים לשמיים בהודיה גדולה לבורא עולם, שלא עוזב אותו ושלה לו כסף בכדי שיוכל להכין את חג הפסח.

באותה השנה, ערך משה שולחן סדר מפואר שלא ערך מימיו והזמין אורחים אל ביתו.

באמצע הסדר החליט הפרץ להציץ אל ביתו של משה החייט ולראות את דלותו ואביונותו, גם החליט להוכיח אותו כי הוא המפרנס בלבד.

אלא, משהתקרב הפרץ וראה את האור ושמע את קולות השמחה לא יכול היה להתאפק, הוא נכנס אל הבית ולאחר שהזמן להיכנס ביקש לברר את אשר אירע ואיך הגיע לידיו פרנסה.

סיפר לו משה על גוויית הקוף שהושלכה אל ביתו וממנה הושלכו מטבעות זהב לרב. או אז הבין הפרץ את אשר אירע והודה גם הוא בפה מלא כי אכן הקב"ה הוא זן ומפרנס לכל.

הרבי והנס קרה. המים הפכו שו לין שרף. מנר היהודי את כל סחורתו וחזר עם כסף רב לכבוד חג הפסח.

בזכותה של אמונה

באחד הכפרים חי יהודי ושמו משה, במקצועו היה חייט, מידי שבוע היה יוצא רגלי מביתו, נודד ממקום למקום ועושה תיקונים לקראת שבת היה חוזר הביתה ונותן את מעט הפרוטות שהרוויח לאשתו שיהיה

סיפור לשולחן שבת

שלושה סיפורים מרבי אלימלך מליזנסק זיע"א המסוגלים להכניס את חג הפסח מתוך הרחבה ויישוב הדעת.

מכתב למלך יהודי כפרי מצא את עצמו לפני חג הפסח ללא פרוטה. בעצת אשתו כתב העני מכתב למלך מלכי המלכים הקב"ה, במכתבו פירט את מצבו הכלכלי הקשה ועל כך שאין בידו פרוטה להוצאות

הפסח. הניח העני את המכתב ביער על ידי גזע עץ וחזר לביתו. למחרת, הופיע המלך של המדינה עם חבורת ציידו לערוך ציד, תוך כדי מסעו הבחין המלך במכתב. כשראה שהמכתב מופנה לכבוד המלך, כתוב בלשון יפה ומכובדת, חשב שהפניה היא אליו. עוד באותו יום שלח המלך

לה במה להחיות את נפשה עד שבוע הבא.

סובב בורא העולם והחייט החל לעבוד בביתו של הפרץ, ומאז מצבו הכלכלי של היהודי שפר עליו.

כך שבחסידי שמים החל מכסה את כל חובותיו. יום אחד החל הפרץ נכנס עם משה בשיחה ושאלו: " אמור לי מושק'ה איך הפרנסה? " ענה משה "בחסידי ה' וברוך השם יש לי פרנסה בחסד". כעס הפרץ מאוד ואמר: "הפרנסה מהפרץ שהוא מפרנס אותך מדי שבוע, לכן אמור: ברוך הפרץ". ניסה משה להסביר לו בעדינות כי הקב"ה הוא המפרנס, והפרץ הוא השליח, ובכל זאת הוא מכיר טובה גם לפרץ שהוא השליח. אך הפרץ לא קיבל את ההסברים ובזעם גדול גרשו מהארמון.

הימים היו ימים הסמוכים לחג הפסח, משה החייט חזר הביתה בידיים ריקות ובלי תקווה שיחזור לעבוד אצל הפרץ. אבל הוא היה בעל בטחון גדול וידע שבורא עולם לא יעזוב אותו אפילו שנראה כי חלילה אין תקוה.

שליח לכתובת היהודי שהיתה רשומה על המכתב, מעטפה עם סכום גדול של כסף. העני הודה לשליח ולשולחו. כך זכה העני לחגוג את החג מתוך הרחבה ויישוב דעת בזכות האמונה התמימה.

"מים שרף" בתקופת רבי אלימלך חי יהודי אחד שלא היה באפשרותו לקיים את חג הפסח, בעקבות מצבו הכלכלי, עלתה בלבו החלטה להעביר חביות עם יין שרף לארץ השכנה ושם יוכל למכרם במחיר גבוה ותהייה לו פרנסה בכדי שיוכל לקיים את חג הפסח. אלא, שהשלטונות סירבו להעביר את יין השרף דרך הגבול. ביקש היהודי את ברכתו של רבי אלימלך. ברכו הרבי בשמחה שכל החביות יהיו מים. ואכן כך היה, התקיימה הברכה וכשהיהודי עבר דרך המכס, צחקו הגוים ממנו שהוא מוביל לארץ השכנה חביות עם מים. לאחר שעבר את הגבול שוב פנה אל הרבי לבקשו ששוב יהפכו המים ליין שרף. ואכן ברכו

חינוך באהבה

לימודי הצלחה פרק י' מאת הרב יצחק אבוחצירא. מחנך ויועץ חינוכי

המאמרים האחרונים עוסקים ב"מיומנויות ההכשרה ללמידה" דהיינו: באותם כלים שבאמצעותן ניתן להגיע ללמידה. בפרק הנוכחי, נמשיך בע"ה ללמוד על המיומנות הראשונה מתוך חמש המיומנויות, שתרן: סדר וארגון, ניהול זמן, התמקדות, ריכוז ומוטיבציה.

1. סדר וארגון:

הזכרנו שכאשר אנו מדברים על מיומנות של "סדר וארגון", אין הכוונה לסידור החדר, הילקוט או הקלמר, אלא ליכולת הרבה יותר בסיסית ומהותית שמתבטאת ב"יכולת לארגן דברים בסדר נכון מתוך הבנה ומודעות של תהליך", וזה לא רק פעולה פיזית או תכונה מטאלית עמומה, אלא הכוונה על סדר וארגון פנימי, עמוק ותודעתי יותר - שנמצא בבסיס התפישה של הילד את החיים במובן המופשט של המילה, משפיע על התנהלות המחשבה לפני הלמידה ותוך כדי תהליך הלמידה ועיבוד החומר הנלמד אכסונו במוח וזיכירתו, ועל מכלול הפעולות הלימודיות וההתנהגותיות.

התלמיד המסודר

תלמיד מסודר ומאורגן, מגיע לאן/לכיתה/ לתוכן/לשיבה עם "ארגון כלים" שונה לגמרי מאשר תלמיד שאינו מאורגן ומסודר.

התלמיד המסודר מגיע לכיתה בעיקר כדי ללמוד ולרכוש ידע, אמנם גם לשחק, להשתולל ולרכוש חיי חברה, אך "בעיקר" כדי ללמוד. איך הוא מצליח לעשות זאת?! ללא קושי ובמינימום של עזרה, ממש בצורה טבעית! הוא מסודר ומאורגן והתפיסה הזו במוח אומרת לו "עכשיו זה זמן השיעור, צריך ללמוד. עוד מעט יש שוב הפסקה ובהפסקה אשחק שוב".

התלמיד המסודר, שומע את השיעור ומבין אותו (כל אחד לפי רמתו) השיעור מורכב בד"כ מתהליך מובנה "אריח על גבי לבנה" ידע חדש בנוי על ידע קודם, תהליך השיעור ברור לו, כי גם הוא בנוי באותה הצורה "המסודרת". ההיגיון של השיעור גם הוא מתקבל במוחו המסודר.

התלמיד המסודר שומע את השיעור המסודר והשיעור נכנס למוחו בצורה אוטומטית ישר לתאי האכסון הנכונים במוח, בתאים אלו הוא שומר בצורה מסודרת את מה שמע - באופן כזה שיוכל לשלוף במהירות את הידע לכשיצטרך לו.

בשיעור הבא באותו הנושא, התלמיד המסודר קולט ומשחזר את "ההקדמה" מהשיעור הקודם במהירות "מקשר" בין הנושאים ועם המטרה הברורה של "באתי לכיתה ללמוד"

הוא נמצא ביתרון עצום "להצליח בלימודים".

התלמיד שאינו מסודר

לעומתו, התלמיד שאינו מסודר ומאורגן, כלל אינו יודע "מדוע הוא מגיע לכיתה" אולי כדי ללמוד ולרכוש ידע, אולי כדי לצוץ, לשחק, להשתולל ולרכוש חיי חברה, ואולי סתם ככה כי אין לו איפה להיות כי הוריו עובדים ובית הספר הוא "בייבי סיטר" שלו. המושג "מטרות בחיים" או "עיקר וטפל" הם מושגים מעורפלים אצלו. הוא מתקשה לקבל את המושג הברור והפשוט של "כשיו מקשיבים ולומדים, בהפסקה משחקים" הוא עובר את השיעורים בקושי ובמקסימום של הכוונה, מיקוד ועזרה. כל כמה שניות המורה צריך למקד אותו ולאפס אותו מחדש: "משה אתה בשיעור, תהיה איתי", ולא, אין לו בעיית קשב. פשוט הוא אינו מסודר ומתקשה להפנים שעכשיו לומדים ועליו "לאסוף" את עצמו לשיעור.

תלמיד זה, אינו יודע לקבל את השיעור בצורה מסודרת והוא לא מארגן את הדברים במוחו בצורה נכונה. טבלאות, סכמות, סיכומי ביניים וסוף נושא, ומבנה מסודר של ידע - אינם עוזרים לו לארגן את הלימוד ולאכסן אותו בצורה נכונה... ומכאן הדרך לאי הצלחה בלימודים - ברורה.

גם תכונות נרכשות

סדר וארגון, אינן רק תכונות "מולדות" שמי שנולד איתן - יהיה ילד מסודר ומאורגן וחייב יתנהלו לפי סדר, אלא הן גם תכונות "נרכשות" ואפילו מי שנולד עם תכונה/אופי לא מסודר ומאורגן - יוכל לרכוש אותן. תכונות אלו מושפעות בעיקר מ"הרגלים" ולכן ההרגל והחינוך בבית ובסביבת הגדילה של הילד, יתרמו להיותו מאורגן ומסודר.

לימוד "סדר וארגון" צריך להיעשות תוך התחשבות בשלב ההתפתחותי בו נמצא הילד ומתוך עקביות, התמדה ודוגמא אישית של ההורה.

לכן במידה ותכונה זו אינה מולדת אצל הילד, נצטרך לאמן אותו לרכוש אותה ע"י אימון עקבי ושיטות עבודה שונות שנלמד עליהם בהמשך. עלינו להיות החלטיים ובטוחים כי: נוכל בע"ה לקנות כלים לשיפור המצב בבית ולהפוך את הילדים למסודרים ומאורגנים יותר.

רק להרוויח

דבר נוסף, ילד הרוכש סדר וארגון, החיים שלו הנפכים לחיים מסודרים והוא לומד

אגב זה גם לקבל "משמעות בחיים". הוא מבין שהחיים אינם הפקר, או שהוא חי בהם סתם כך כי הוא נולד לפני כך וכך שנים ואין לו ברירה יותר טובה אלא "להעביר" את הזמן עד ש... ילד מסודר מקבל "אחריות" על חייו ופעולותיו, כי הוא חי עם מטרות ויעדים בחיים, הוא גם מפתח עצמאות והבנה של המושג "תהליך" בצורה מסודרת - כל אלו גורמים לו "לחיות את החיים" ולא רק להיסחב לידם. זה תורם להעלאת ערכו העצמי בעיני עצמו וסביבתו ובכך מעלה את ביטחונו העצמי ביכולותיו.

ילד זה גם מפתח התחשבות בסביבתו ובזולת - כי הוא חי בצורה מסודרת המאפשרת לו לראות שיש מישהו שחי לצידו וגם הוא בעל צרכים ורצונות משלו. כלים אלו שהוא יקבל הינן נכס ערכי רב וחשוב ביותר להתפתחות התקינה בכל בית הספר, ומהווים הכנה חשובה לחיים תקינים כאדם בוגר, שמועיל לעצמו, למשפחתו ולחברה.

איך נשפר את תכונת הסדר והארגון?

כמו תמיד ע"י דוגמא אישית. הילד רוכש את גיבוש אישיותו מסביבת גידולו, ולכן אנו - ההורים הם הראשונים שמהווים מודל לחיקוי עבור הילד בעיניו סדר וארגון. אין ספק שילדים שחיים בבית מסודר, מאורגן ונקי, לומדים להעריך סביבה מסודרת וישאפו להיות מסודרים בעצמם. סדר חיצוני משפיע על הסדר הפנימי וכך מתגבשת האישיות המסודרת. ולהיפך - אם הילד מתרגל לחיות בסביבה מבלונגה, הוא יבין שאלו הנורמות המקובלות ויתרגל לחיות בחוסר סדר חיצוני, שכמוכן ישפיע גם על הפנימי.

כחלק בלתי נפרד מתוכנית העבודה לבניית אישיות מסודרת ומאורגנת, עלינו לבנות לילד בכל גיל עד כמה שניתן "סדר יום קבוע". ילד שחי בתוך "סדר יום" קבוע פחות או יותר, זה תורם לו בראש ובראשונה לתחושת ביטחון עצמי. ילד שחי בתוך סדר יום מובנה, מרגיש בטוח ונוח כי הוא אינו צריך להשקיע מאמצים, אנרגיה וכוחות לחשוב מה לעשות בכל רגע נתון, כי חייו מאורגנים ומסודרים.

נשפר את רמת הסדר והארגון שלנו בבית ע"י קיום בית מסודר ומאורגן, סדר יום קבוע (מגוון ולא משעמם) של הפעילויות, יצירת רגוע ושקט בחיי הילד בכל התחומים וכך נשפיע ונעבד את אישיותו מחדש והוא ייהפך עם הזמן לילד מסודר ומאורגן.

חשוב מאוד שכל הדמויות הקרובות אל הילד, יהיו מעורבות בעבודה על שיפור הסדר והארגון שלו. כאשר כל הדמויות הללו יהיו עבורו דוגמא אישית בעיניו זה דהיינו: ההורים, סבא וסבתא המטפלת/הגננת/המורה וכו' הילד "פינים" את תחושת הסדר והארגון הזו לאישיותו.

סביבה מסודרת ללא לחץ, תשפיע בראש ובראשונה לטובה גם על השלווה והרוגע של הילד ותקנה לו את היכולת לסדר, לארגן ולמיין בצורה טובה את חייו הרגשיים והסביבתיים ומכאן תשפיע בביצוע משימות שונות בבית ובבית הספר על הצד היותר טוב וכמובן מכאן להצלחה לימודית הדרך קצרה.

באיזה גיל מתחילים?

החינוך וההרגל לסדר וארגון, מתחיל מהיום שבו התינוק נולד ומתפתח בעקביות לאט לאט מתוך הפנמה תוך כדי התפתחות הילד. בגיל 0-2 - החינוך וההרגל לסדר וארגון, נעשה בעיקר ע"י "דוגמא אישית".

דהיינו: הילד גדל בבית מסודר ונקי, סדר היום שלו מאורגן ועקבי והוא לומד שהחיים שהוא גדל בתוכם, יציבים, ברורים, מאורגנים ומסודרים.

החל מגיל חצי שנה, אפשר להכניס אותו לתוך "העניין". נסדר את הבית ואת החדר, מיטתו, ארון הבגדים, פינות המשחק וכדו' "בנוכחותו".

תוך כדי הארגון והסידור "נשוחח" איתו ונגיד לו: "אמא מסדרת למשה את המיטה, המיטה של משה תהיה מסודרת כי משה הוא ילד מסודר" אותו הדבר עם הניקיון בבית, עם סידור הארון, הבגדים והמשחקים.

בקיצור - נדאג לסביבה מסודרת וניידע את התינוק שאנו מסדרים בשבילו כי אנו אנשים מסודרים.

לפני המקלחת וכדו' נכין לו בגדים נקיים ונגיד לו: "אמא מכינה כאן בגדים נקיים למשה, כדי שהבגדים יהיו מוכנים מיד בסיום המקלחת" (ארגון). אותו הדבר בזמן הכנת האוכל וכדו'.

בגיל שנה וקצת כאשר הילד מתחיל לחלוץ וללכת, ביחד עם כל פעולות הדיבור והשיחה הנ"ל, יש להוסיף לו פעולות שהוא יעשה בעצמו וילמד דרכן את עקרונות הסדר והארגון - ושוב זה מתחיל בנו-ההורים, ילד שפותח את ארון הבגדים, האוכל, הכלים או את המקרר וכדו' תוך כדי זחילה/הליכה ורואה שהבגדים או המצרכים מסודרים בקופסאות ומונחים בצורה הגיונית ולא בבלאגן, יקלוט בעצמו שהחיים מתנהלים מתוך ארגון וסדר.

ילד שרואה את אמו מקפלת את הכביסה בצורה מסודרת ומכניסה את הבגדים בסדר לתוך ארון מאורגן - מפנים את עקרונות הסדר והארגון.

עם התקדמות הגדילה והיכולות המוטוריות, יש לשתף את הילד לסדר וארגון בעצמו: ע"י עזרה לאמא בסידור הבית, נניח לאחוז בסל הכביסה כשהיא מקפלת את הבגדים, לעזור לו להחזיר את הצעצועים למקומם תוך מיונם לקטגוריות: קוביות, בובות, מכוניות וכדו'.

פעולות אלו יקנו לו הרגל לסדר וארגון. המשך בע"ה בשבוע הבא!

בדיחות הדעת

סבתא פונה לנכד: "קח נכדי תאכל גזר. זה בריא לעיניים! אני כל יום אוכלת גזר ובגלל זה תודה לה' הראיה שלי טובה מאוד". עונה הנכד: "סבתא היקרה, זה בכלל מלפפון".

זמנים ויקרא החודש

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
17:12	17:28	17:21	17:29
18:24	18:26	18:25	18:26
19:04	19:02	19:03	19:04

השבת א"ה מוציאין 3 ספרי תורה, קוראים 6 עולים בפרשת ויקרא וקוראין שביעי בפרשת ראש חודש. מפטריין פרשת החודש הזה לכם.

י"ל ע"י מוסדות "חוס של חסד" רח' שמואל הנביא 10, ירושלים ת.ד. 57669. טל: 02-5812210 פקס: 02-5812252 להצטרפות לקבלה בדוא"ל ולתגובות כתבו לנו 5812210@gmail.com

העצמה בשבת הגדול
עם הרב שלום ארוש שליט"א

במלון קרלטון נהריה
ו' ניסן 22/03 עד ח' ניסן 24/03

סדרת זוגיות עם הרב שלום ארוש שליט"א

הרצאה מפי הרב אבנר קוואס שליט"א

הפייטן אבי קדוש ילווה את השבת

שיעור מפי הרבנית ארוש

מופע בובות לילדים ועוד

חדרים אחרונים

לפרטים והרשמה: 02-5308026
052-8952029 | 02-5308017

נסד ב"ה

כבר אימצת משפחה לחג?

אל תפסחו עליהם

קמחא דפסחא: 02-5812210